

**НОВОГРЕБЕЛЬСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
РОМЕНСЬКОГО РАЙОНУ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
СЬОМЕ СКЛИКАННЯ
ДЕВЯТНАДЦЯТА СЕСІЯ
Р І Ш Е Н Н Я**

03.07.2017

с. Нова Гребля

**Про встановлення місцевих
податків на території
Новогребельської сільської ради**

Відповідно до пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статті 34 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» № 71-VIII від 28.12.2014, відповідно до статей 7,8,10,12,14,265-287, пункту 33 підрозділу 10 розділу XX Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями, для забезпечення надходжень до сільського бюджету:

с і л ь с ь к а р а д а в и р і ш и л а:

1. Установити на території сільської ради місцеві податки:

- **податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки** (встановити ставки податку згідно з додатком 1; пільги згідно з додатком 2)

- **транспортного податку** – встановити, що об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом 01 січня податкового (звітного) року.

- **плати за землю** – встановлюється відповідно до ст. 274 ПКУ ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативно-грошову оцінку яких проведено, встановлюється 0,03% від їх нормативної грошової оцінки для фізичних осіб, для сільськогосподарських угідь - 0,3%, за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) - 7 %. Пільги по сплаті податку на землю та сплата орендної плати встановлюється відповідно до додатку 3.

- **єдиний податок** (згідно з додатком 4).

2. Установити для підакцизних товарів, відповідно до пункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 Податкового кодексу України, ставку акцизного податку у розмірі 5 відсотків від вартості (з податком на додану вартість).

3.Визнати таким, що втратило чинність рішення 43 сесії шостого скликання Новогребельської сільської ради від 14.07.2015 року «Про встановлення місцевих податків».

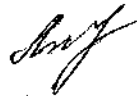
4.Секретарю Новогребельської сільської ради оприлюднити дане рішення на офіційному сайті Роменської районної державної адміністрації та на інформаційному стенді сільської ради.

5.Рекомендувати органам державної фіскальної служби інформувати виконавчий комітет Новогребельської сільської ради про сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки в розрізі платників, земельного податку та орендної плати за землю в розрізі земельних ділянок та землекористувачів.

6.Рішення набирає чинності з 01.01.2018.

7.Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету та соціального розвитку села.

Сільський голова

Л.М.Лазоренко

**Положення про встановлення податку на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки по Новогребельській сільській раді**

Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Положення) розроблено відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI та є обов'язковим до виконання юридичними та фізичними особами на території Новогребельської сільської ради.

1. Платники податку

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості розташованих на території Новогребельської сільської ради.

1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.1.1. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

2.1.1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтора поверховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів.

2.1.1.2. Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

2.1.1.3. Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

2.1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) інші будівлі.

2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

в) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

г) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

д) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

е) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

є) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

ж) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

3. База оподаткування

3.1. Basis of taxation is the total area of the residential and non-residential real estate, in the number of its shares.

3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

4. Пільги із сплати податку

4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 80 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 200 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

4.2. Звільняються від сплати податку з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

4.3. Звільняються від сплати податку з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, учасники АТО та члени їх сімей на період проходження служби.

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

5. Ставка податку

5.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

5.2 Встановити, що за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи – платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та 500 квадратних метрів для будинку, сума податку збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 4.1 пункту 4 цього положення, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 4.1 пункту 4 цього положення та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту «в» підпункту 4.1 пункту 4 цього положення та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 7.1 пункту 7 цього положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- 1) об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- 2) розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- 3) права на користування пільгою із сплати податку;
- 4) розміру ставки податку;
- 5) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності,

контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

7.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

8.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

9. Порядок сплати податку

9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується 100 % до сільського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

10. Строки сплати податку

10.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації

11. Контроль

11.1. Контроль за правильністю та своєчасністю сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, здійснюється контролюючим органом.

12. Відповідальність

12.1. Відповідальність за повноту та правильність справляння, своєчасність сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, до сільського бюджету покладається на платників податку відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (зі змінами).

Розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельного податку, для об'єктів нежитлової нерухомості

№	Типи об'єктів нежитлової нерухомості	Ставка податку, відсотки	
1.	Будівлі (приміщення) готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, табори для відпочинку, будинки відпочинку	1,0	
2.	Будівлі (приміщення) офісні – будівлі (приміщення) фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі (приміщення), будівлі (приміщення) для конторських та адміністративних цілей	1,0	
3.	Будівлі (приміщення) торговельні – торгові центри, магазини, універмаги, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів	0,5	
4.	Будівлі (приміщення) для публічних виступів (казино, ігорні будинки)	0,3	
5.	Магазини, загальною площею до 200 кв. метрів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі (приміщення) підприємств побутового обслуговування	0,2	
6.	Гаражі – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки	0,3	
7.	Господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо	0	
8.	Інші будівлі (приміщення)	0,3	

Секретар сільської ради

Л.П.Юрченко

ПОЛОЖЕННЯ про транспортний податок

1. Визначення понять

1.1. Транспортний податок - це місцевий податок, що сплачується власниками легкових автомобілів і зараховується до місцевого бюджету.

2. Платники податку

2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення є об'єктами оподаткування.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо-ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом 01 січня податкового (звітного) року.

4. База оподаткування

4.1. Basis оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

5. Ставка податку

5.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення.

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. Порядок обчислення та сплати податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня поточного року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня поточного року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

7.4. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

7.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

8. Порядок сплати податку

8.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до місцевого бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9. Строки сплати податку

9.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації

10. Відповідальність і контроль за своєчасністю і повнотою сплати податку

10.1. Платники транспортного податку несуть відповідальність за невиконання або неналежне виконання податкового обов'язку відповідно до положень Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

10.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю його обчислення і своєчасністю сплати до місцевого бюджету транспортного податку на території Новогребельської сільської ради здійснюється контролюючим органом та органом внутрішніх справ, що здійснює реєстрацію транспортних засобів.

Сільський голова

Л.М.Лазоренко

Положення про встановлення плати за землю на Території Новогребельської сільської ради

Положення про встановлення плати за землю на території Новогребельської сільської ради (далі – Положення) розроблено відповідно до Податкового кодексу України та є обов'язковим до виконання юридичними та фізичними особами на території Новогребельської сільської ради.

Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності;

1. Платники земельного податку

1.1. Платниками земельного податку є:

1.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

1.1.2. землекористувачі.

2. Платники орендної плати

2.1. Платниками орендної плати є орендарі земельних ділянок. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

3. Об'єкти та база оподаткування

3.1. Об'єктами оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності, користуванні та земельні ділянки надані в оренду.

3.2. Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації.

4. Ставки земельного податку за земельні ділянки

4.1 Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 0,03 відсотків від їх нормативної грошової оцінки для фізичних осіб, а для сільськогосподарських угідь - 0,3 відсоток від їх нормативної грошової оцінки.

4.2 Ставка податку встановлюється відповідно до п. 2 ст. 274 Податкового кодексу України у розмірі 5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

5. Орендна плата

Розміри відсотків від грошової оцінки землі, що застосовуються для обчислення орендної плати за користування земельними ділянками на території Новоградельська сільської ради

№ з/п	Функціональне використання землі	Розмір відсотків
	Для об'єктів, що знаходяться на землях житлової та громадської забудови:	
1.	Об'єкти житлової забудови: - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка); - для колективного житлового будівництва; - для будівництва і обслуговування будівель тимчасового проживання; - для будівництва індивідуальних гаражів; - для колективного гаражного будівництва; - для іншої житлової забудови	3,0
2.	Об'єкти громадської забудови:	
2.1.	Об'єкти громадського призначення:	
	- для будівництва та обслуговування будівель органів державної влади та місцевого самоврядування; - для будівництва та обслуговування будівель закладів освіти та науки; - для будівництва та обслуговування будівель закладів охорони здоров'я, та соціальної допомоги; - для будівництва та обслуговування складських приміщень об'єктів громадського призначення для зберігання майна в некомерційних цілях; - для інших об'єктів громадського призначення.	3,0
2.2.	Об'єкти комерційного використання:	
	Для будівництва та обслуговування будівель торгівлі:	
2.2.1	- магазини для роздрібної торгівлі продовольчими та непродовольчими товарами;	4,0
	Для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування:	
2.2.2	- їдальні;	3,0
2.2.3	- Для інших об'єктів комерційного використання.	4,0
2.3	Об'єкти, що знаходяться на землях промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення	
	Об'єкти промисловості:	

2.3.1	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємствами, що пов'язані з користуванням надрами;	10,0
2.3.2	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури (виробництва та розподілення газу, постачання пари та гарячої води, збирання, очищення та розподілення води);	10,0
2.3.3	Для інших об'єктів промисловості	5,0
	Об'єкти транспорту:	
2.3.4	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних складських приміщень об'єктів транспорту для зберігання майна в некомерційних цілях;	3,0
2.3.5	Для інших об'єктів транспорту	3,0
	Об'єкти зв'язку:	
2.3.6	Для будівництва та обслуговування будівель та споруд телекомунікацій, мобільного, супутникового зв'язку тощо в некомерційних цілях;	3,0
2.3.7	Для інших об'єктів зв'язку.	3,0
	Об'єкти комерційного використання на землях зв'язку:	
2.3.8	Для будівництва та обслуговування будівель та споруд телекомунікацій, мобільного, супутникового зв'язку тощо в комерційних цілях;	10,0
2.3.9	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних складських приміщень для комерційного використання;	10,0
2.3.10.	Для інших об'єктів комерційного використання.	4,0
2.3.11	Об'єкти енергетики	10,0

3. Орендна плата за земельні ділянки на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється у розмірі 4,0 відсотків від нормативної грошової оцінки землі із застосуванням таких коефіцієнтів:

3.1. міжнародного значення - 7,5;

3.2. загальнодержавного значення - 3,75;

3.3. місцевого значення - 1,5.

4. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

6. Податковий період

6.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

7. Порядок обчислення та строк сплати плати за землю

7.1. Плата за землю зараховується 100 % до сільського бюджету згідно з положенням Бюджетного кодексу України.

7.2. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю відповідно до статей 285-288 Податкового кодексу України.

8. Контроль

8.1. Контроль за правильністю та своєчасністю сплати плати за землю здійснюється Державною податковою інспекцією у м. Ромни

9. Відповідальність

9.1. Відповідальність за повноту та правильність справляння, своєчасність сплати плати за землю до міського бюджету покладається на платників відповідно до Податкового кодексу України.

10. Пільги зі сплати податку на землю

Пільги зі сплати земельного податку встановлюються відповідно до ст.ст. 281-283 Податкового кодексу України, а також відповідно до вимог ст.284 цього ж кодексу сільська рада надає пільги:

- щодо сплати податку для фізичних осіб:

- учасники антитерористичних операцій, які мають земельну ділянку на території сільської ради.

- щодо сплати податку для юридичних осіб:

а) заклади культури, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

б) заклади освіти, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

в) заклади охорони здоров'я, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

г) заклади фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

е) органи місцевого самоврядування;

ж) інші заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

з) історико-культурні заповідники;

і) пам'ятки природи;

л) парки державної та комунальної власності.

Секретар сільської ради

Л.П.Юрченко

ПОЛОЖЕННЯ
про єдиний податок
(далі – Положення)

1. Визначення понять

1.1. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності – особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

1.2. Юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає встановленим вимогам та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

2. Платники податку

2.1. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

2.1.1. перша група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300 000 гривень;

2.1.2. друга група – фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2005 – далі КВЕД), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного

каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

2.1.3. третя група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20 000 000 гривень;

2.1.4. четверта група – сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського виробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків;

2.1.5. У селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) з племінної справи у тваринництві до продукції власного виробництва сільськогосподарського товаровиробника також належать племінні (генетичні) ресурси, придбані в інших селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) із племінної справи у тваринництві та реалізовані вітчизняним підприємствам для осіменіння маточного поголів'я тварин.

2.1.6. Якщо сільськогосподарський товаровиробник утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання частки сільськогосподарського товаровиробництва, яка дорівнює або перевищує 75 відсотків за попередній податковий (звітний) рік, поширюється на:

- усіх осіб окремо, які зливаються або приєднуються;
- кожну окрему особу, утворену шляхом поділу або виділу;
- особу, утворену шляхом перетворення.

2.1.7. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом злиття або приєднання, можуть бути платниками податку в рік утворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік усіма товаровиробниками, які беруть участь у їх утворенні, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.8. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом перетворення платника податку, можуть бути платниками податку в рік перетворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.9. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом поділу або виділення, можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.10. Новоутворені сільськогосподарські товаровиробники можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

2.1.11. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку – фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці з догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

При розрахунку середньооблікової кількості працівників застосовується визначення, встановлене Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

2.2. Не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання, визначені пунктами 291.5-291.5¹ статті 291 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

2.3. Платники єдиного податку першої-третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

2.4. Для цілей цього Положення під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються види послуг, визначені пунктом 291.7 статті 291 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

3. Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої-третьої груп встановлено статтею 292 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

4. Об'єкт та базу оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи визначено статтею 292¹ Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

5. Ставки та порядок обчислення податку

5.1. Ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюється у відсотках до розміру прожиткового мінімуму, другої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

5.2. Встановити наступні фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку, визначених у підпункті 2.1.1 пункту 2 цього Положення, – 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку, визначених у підпункті 2.1.2 пункту 2 цього Положення, – 20 % розміру мінімальної заробітної плати;

5.3. Для третьої групи платників єдиного податку, визначених в підпункті 2.1.3 пункту 2, встановлюється відсоткова ставка єдиного податку в розмірі:

1) 3% доходу – у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями;

2) 5% доходу – у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 підпункту 5.3 пункту 5 цього Положення.

5.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої-третьої групи (фізичні особи-підприємці) у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного в підпунктах 2.1.1-2.1.3 пункту 2 цього Положення;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування;

5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від впровадження діяльності яка не передбачена у підпунктах 2.1.1 або 2.1.2 пункту 2 цього Положення.

5.5. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених підпунктом 5.3 пункту 5 цього Положення:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 2.1.3 пункту 2 цього Положення;

2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у главі 1 розділу XIV Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

5.6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний

розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

5.7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої та другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений пунктом 5 цього Положення для відповідної групи таких платників єдиного податку.

5.8. Ставки, встановлені пунктами 5.3 – 5.5 пункту 5 цього Положення, застосовуються з урахуванням особливостей, визначених пунктом 293.8 статті 293 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

5.9. Єдиний податок для платників першої та другої груп обчислюється шляхом множення встановленої ставки податку на розмір мінімальної заробітної плати, визначеної чинним законодавством на 1 січня податкового (звітного) року.

Єдиний податок для третьої групи платників обчислюється шляхом множення ставки податку на обсяг отриманого доходу за відповідний звітний період.

5.10. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

5.10.1. для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) - 0,45;

5.10.2. для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,27;

5.10.3. для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,27;

5.10.4. для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,09;

5.10.5. для земель водного фонду - 1,35;

5.10.6. для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, - 3.

Під спеціалізацією на виробництві (виращуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті слід розуміти перевищення частки доходу, отриманого від реалізації такої продукції та продукції її

переробки двох третин доходу (66 відсотків) від реалізації усієї власної виробленої сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки.

Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Податковий (звітний) період

6.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік.

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

6.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

Попередній податковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників - період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

Податковий (звітний) період для сільськогосподарських товаровиробників, що ліквідуються, - період з початку року до їх фактичного припинення.

6.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

6.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

6.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому

погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

6.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

6.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

7. Порядок нарахування та строки сплати податку

7.1. Платники єдиного податку першої та другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

7.2. Нархування авансових внесків для платників єдиного податку першої та другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

7.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом десяти календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.4. Сплата єдиного податку першої-третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

7.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

7.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого підпункту 7.1 та підпункту 7.5 пункту 7 цього Положення, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

7.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 (десяти) календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

7.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

7.9. Платники єдиного податку четвертої групи:

7.9.1. самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями;

7.9.2. сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

- у I кварталі - 10 відсотків;
- у II кварталі - 10 відсотків;
- у III кварталі - 50 відсотків;
- у IV кварталі - 30 відсотків;

7.9.3. утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, вперше сплачують податок протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, в якому відбулося утворення (виникнення права на земельну ділянку), а надалі - у порядку, визначеному підпунктом 7.9.2 цього пункту;

7.9.4. що припиняються шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх фактичного припинення контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію;

7.9.5. зобов'язані у разі, коли протягом податкового (звітного) періоду змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) на неї права власності або користування:

уточнити суму податкових зобов'язань з податку на період починаючи з дати набуття (втрати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року;

подати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним періодом, контролюючим органам за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки декларацію з уточненою інформацією про площу земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку;

7.9.6. у разі надання сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в оренду іншому платникові податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації. У декларації орендаря така земельна ділянка не враховується;

7.9.7. у разі оренди ними сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в особи, яка не є платником податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації;

7.9.8. перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки.

8. Ведення обліку і складення звітності платниками єдиного податку

8.1. Платники єдиного податку першої-третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному підпунктами 296.1.1 – 296.1.3 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.2. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, щомісячні авансові внески, визначені підпунктом 7.1 пункту 7 цього Положення.

Така податкова декларація подається, якщо платник єдиного податку не допустив перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у підпункті 2.1 пункту 2 цього Положення, та/або самостійно не перейшов на сплату єдиного податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої групи.

8.3. Платники єдиного податку третьої групи подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду.

8.4. Податкова декларація подається до контролюючого органу за місцем податкової адреси.

8.5. Отримані протягом податкового (звітного) періоду доходи, що перевищують обсяги доходів, встановлених підпунктом 2.1 пункту 2 цього Положення, відображаються платниками єдиного податку в податковій

декларації з урахуванням особливостей, визначених підпунктами 296.5.1 – 296.5.5 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.6. Сума перевищення обсягу доходу відображається у податковій декларації за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення.

При цьому отримана сума перевищення доходу, встановленого для платників єдиного податку першої і другої груп, не включається до обсягу доходу, з якого сплачується наступна обрана ставка такими платниками єдиного податку.

8.7. Податкова декларація складається наростаючим підсумком з урахуванням норм пунктів 296.5 і 296.6 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями. Уточнююча податкова декларація подається у порядку, встановленому Податковим кодексом України зі змінами і доповненнями.

8.8. Платники єдиного податку для отримання довідки про доходи мають право подати до контролюючого органу податкову декларацію за інший, ніж квартальний (річний) податковий (звітний) період, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання податкової декларації у строк, встановлений для квартального (річного) податкового (звітного) періоду.

Така податкова декларація складається з урахуванням норм пунктів 296.5 і 296.6 статті 296 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями та не є підставою для нарахування та/або сплати податкового зобов'язання.

8.9. Форми податкових декларацій платника єдиного податку, визначених підпунктами 8.2 і 8.3 пункту 8 цього Положення, затверджуються в порядку, встановленому статтею 46 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

8.10. Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи - підприємці) груп при здійсненні діяльності на ринках, при продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, а також платники єдиного податку першої групи не застосовують реєстратори розрахункових операцій.

9. Всі інші норми щодо застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності визначені статтями 297-299 Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями.

10. Відповідальність платника єдиного податку і контроль за стягненням податку

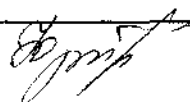
10.1. Платники єдиного податку несуть відповідальність відповідно до Податкового кодексу України зі змінами і доповненнями за правильність обчислення, своєчасність та повноту сплати сум єдиного податку, а також за своєчасність подання податкових декларацій.

10.2. Контроль за повнотою справляння, правильністю і своєчасністю перерахування єдиного податку до місцевого бюджету здійснюється контролюючим органом.

**Ставки єдиного податку
для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність**

Групи платників єдиного податку відповідно до статті 291.4. Податкового кодексу		Ставка податку з розрахунку на календарний місяць, визначені відповідно до статті 293.2. Податкового кодексу
Перша група	фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень	10 % розміру прожиткового мінімуму
Друга група	фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб; обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.	20 % розміру мінімальної заробітної плати
Третя група	Фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20 000 000 грн;	3% доходу – у разі сплати податку на додану вартість; 5% доходу – разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку

Секретар сільської ради

Л.П.Юрченко